

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112216401
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčeková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112216401.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Slováčekovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a. s., Žilina, Hodžova 11, IČO: 31575951, zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária Antovszká, s. r. o., Bratislava, Žabotova 2/B, IČO: 36866881, proti žalovanému: Z. B., nar. XX. L. XXXX, bytom Z., B. XX/X, o zaplatenie 1.931,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 3. decembra 2013 č. k. 10C/8/2013-151 a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 12. septembra 2013 č. k. 10C/8/2013-111 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa i napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o uložení poriadkovej pokuty žalovanému p o t v r d z u j e .

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa táto domáhala zaplatenia jej sumy 1.931,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 1.466,14 eur od 20. 1. 2011 do zaplatenia. Svoje rozhodnutie odôvodnila s poukazom na ustanovenia § 53 ods. 1, ods. 4, § 517 ods. 2 O. z. (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho zákonníka), § 369, § 387 ods. 1, § 388 ods. 1, § 392 ods. 1, § 397, § 497, § 502 ods. 1, § 708 ods. 1, § 709 ods. 1, § 710, § 711 ods. 1 Obch. zákonníka (zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Obchodného zákonníka), § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, keď na základe výsledkov dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná. Súd prvého stupňa mal jednoznačne preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo zriadením osobného účtu z 13. 4. 2007 k vzniku obchodného záväzkového vzťahu, v rámci ktorého bola žalobkyňa oprávnená prijímať platby v prospech žalovaného ako majiteľa účtu a podľa jeho pokynov z tohto účtu realizovať platby. Na základe písomnej dohody z 5. 6. 2008 žalobkyňa umožnila žalovanému čerpanie peňažných prostriedkov z účtu nekryté zostatkom na účte vo výške 929,43 eur od 6.6.2008 a vo výške 1.160 eur od 1.7.2009. Žalobkyňa odstúpila od zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb listom z 11.1.2011 s účinnosťou k 19.1.2011. Žalobkyňa v prejednávanej veci neunesla dôkazné bremeno na preukázanie uplatneného nároku na zaplatenie sumy 1.466,14 eur, ktorá suma pozostávala z výberov z účtu, transakcií a poplatkov za vedenie účtu. Z obsahu žaloby a vyjadrení žalobkyne nebolo zrejmé, kedy a v akých sumách žalovaný čerpal peňažné prostriedky a aké konkrétne poplatky, t. j. akej výške a za akým účelom, vyrubila žalobkyňa žalovanému a žiada ich zaplatiť. Žalobkyňa (aj po trojnásobnej výzve na doplnenie opísania rozhodujúcich skutočností) zotrvala na tvrdení, že žalovaná suma predstavuje nevyrovnaný debetný zostatok na účte a predložila súdu výpisy z účtu žalovaného, ktoré však bližšie nešpecifikovala a súd (prvého stupňa) tak ani nemal ako dospieť k záveru, z akých konkrétnych položiek pozostáva žalovaná suma. Žalobkyňa si uplatnila

i nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 465,73 eur, vo výške 20% ročne zo sumy 1.466,14 eur od 20.1.2011 do 30.6.2012, t. j. zo sumy 423,40 eur a vo výške 28% ročne zo sumy 1.466,14 eur od 1.7.2012 do 8.8.2012, t. j. zo sumy 42,33 eur, pretože žalovaný dosiahol na účte debetný záporný zostatok (podľa Článku III. bodu 23. Všeobecných obchodných podmienok - Prima banka Slovensko, a. s.). Tento nárok však súd prvého stupňa považoval za neopodstatnený. Uplatnená zmluvná pokuta je uvedená na samostatnom dokumente (nie priamo v zmluve), vo Všeobecných obchodných podmienkach - Prima banka Slovensko, a. s., ktorých podobu žalovaný nemohol nijako ovplyvniť a mohol ju len ako celok odmietnuť alebo prijať, a preto nebolo rozhodne individuálne dohodnuté. Takáto zmluvná pokuta bola dojednaná len jednostranne a zaťažuje len žalovaného (ako spotrebiteľa) a spôsobuje tak značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania celého uplatneného nároku s tým, že naposledy čerpal peňažné prostriedky 27.2.2010. Keďže však žalobkyňa nepreukázala, kedy a v akých sumách žalovaný čerpal peňažné prostriedky, nebolo tak preukázané ani rozhodné obdobie, za ktoré si žalobkyňa uplatňuje svoj nárok a nebolo potom ani možné relevantne posúdiť vznesenú námietku premlčania. Jednoznačne premlčanými boli len nároky vzniknuté pred 14.8.2008, avšak vzhľadom na nedostatok skutkových tvrdení, nebolo možné tieto nároky oddeliť od nárokov vzniknutých neskôr a konštatovať ich premlčanie. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O. s. p., avšak plne úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, pretože si žiadne nežiadal a žiadne mu ani nevznikli.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby ho odvolací súd zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pretože má za to, že preukázal oprávnenosť svojho nároku voči žalovanému. Uplatnila si i trovy právneho zastúpenia vo výške 106,97 eur. Odvolanie odôvodnila podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p., lebo súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že žalovaný porušil Zmluvu a VOP (tým, že na jeho účte vzniklo nepovolené prečerpanie bez súhlasu banky, ktoré nadobudlo charakter nepovoleného debetu v zmysle VOP), a preto žalobkyňa odstúpila dňa 11.1.2011 od Zmluvy a vyzvala žalovaného na úhradu príslušného debetného zostatku do troch dní. Žalovaný na túto výzvu nereagoval a zostatok neuhradil. K vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku došlo zo strany žalobkyne a tejto sumy sa žalobkyňa domáhala od žalovaného v prejednávanej veci. Žalobkyňa má v zmysle VOP nárok na 20%-ný sankčný poplatok zo sumy 1.466,14 eur od 20.1.2011 do 30.6.2012 a 28%-ný sankčný poplatok zo sumy 1.466,14 eur od 1.7.2012 do zaplatenia. Napriek tomu si uplatňovala tieto sankčné poplatky len do 30.6.2012, resp. do 8.8.2012. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa považuje za absurdné a ničím nepodložené, keď žalobkyňa jasne vo svojich podaniach uvádzala, z čoho pozostáva uplatnený nárok a poukázala na priložené dôkazy - výpisy z účtu. Tvrdenie žalovaného, že mu nie je zrejmé, na základe čoho sa žalobkyňa domáha žalovanej sumy považuje za účelové. K námietke premlčania zo strany žalovaného uviedla, že táto nie je opodstatnená, keď odstúpenie od zmluvy je datované k 11.1.2011 a žalobkyňa si uplatnila svoj nárok na súde dňa 2.8.2012 a k uplynutiu premlčacej doby nemohlo dôjsť.

Napadnutým uznesením (č. k. 10C/8/2013-111 z 12. septembra 2013) súd prvého stupňa uložil žalovanému poriadkovú pokutu vo výške 100,- eur, ktorú mal zaplatiť do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvého stupňa. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne podľa § 53 ods. 1 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), keď vecne mal za to, že žalovaný svojím konaním, resp. svojou nečinnosťou a nerešpektovaním výziev súdu hrubo sťažil postup v konaní, nakoľko bez ospravedlnenia sa nedostavil na pojednávanie dňa 18.7.2013 a svoju neúčasť na pojednávaní ani v dodatočnej lehote neospravedlnil. Žalovanému bola dňa 2.8.2013 doručená výzva (z 19.7.2013), aby hodnoverným spôsobom preukázal dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní (18.7.2013). Dňa 6.8.2013 žalovaný súdu doručil oznámenie, že sa pojednávania nemohol zúčastniť zo zdravotných dôvodov, ktoré sa zaviazal zdokladovať do 10 dní. K 12.9.2013 však žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní zo zdravotných dôvodov žiadnym spôsobom nezdokladoval.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby ho odvolací súd zrušil autoremedúrou. Napadnuté uznesenie považuje za nesprávne, pretože pokiaľ predvolanie na pojednávanie na deň 18.7.2013 riadne prevzal a na pojednávanie sa nedostavil, súd (prvého stupňa) mal splnené podmienky, aby konal v jeho neprítomnosti. Na toto pojednávanie sa nedostavila ani žalobkyňa

(ani jej splnomocnenkyňa), ktoré však neboli žiadnym spôsobom sankcionované. Na výzvu súdu (na zdokladovanie svojej neprítomnosti) reagoval dňa 5.8.2013 oznámením, že sa pojednávania nemohol zúčastniť zo zdravotných dôvodov, ktoré sa mu spätne nepodarilo preukázať dokladom. Poukázal na skutočnosť, že nespôsobil zmarenie termínu pojednávania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby, účastníci konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiam, proti ktorým sú tieto opravné prostriedky prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa i napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, resp. i konanie im predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne a ani odvolanie žalovaného nie sú dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa i napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa sú vecne správne, a preto je potrebné ich obe potvrdiť (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 30. septembra 2014 (§ 156 ods. 1 O. s. p.), pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli v lehote najmenej 5 dní pred vyhlásením (§ 156 ods. 3 O. s. p.).

Predmetom konania vedeného pred súdom prvého stupňa pod sp. zn. 10C/8/2013 je zaplatenie sumy 1.931,87 eur s príslušenstvom ako prečerpanej čiastky nepovoleného debetného zostatku zvýšeného o ďalšie položky. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba žalobkyne v celom rozsahu zamietnutá a žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania, resp., resp. i preskúmanie správnosti uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bola žalovanému uložená poriadková pokuta vo výške 100 eur.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a uznesenia, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a i právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, ktoré ho viedlo k daným rozhodnutiam je vecne správne. Svoje rozhodnutia súd prvého stupňa náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom i napadnutým uznesením (a ich dôvodmi) a v podrobnostiach na ne poukazuje.

V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáhala uloženia žalovanému povinnosti zaplatiť jej sumu 1.931,87 eur s príslušnými úrokmi z omeškania zo sumy 1.466,14 eur od 20.1.2011 do zaplatenia. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným dňa 13. apríla 2007 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, obsahom ktorej bola Zmluva o zriadení účtu (osobný účet Axion) č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Dňa 2. júna 2008 žalovaný požiadal o zmenu účtu na nový typ účtu, a to Rastový osobný účet. Dňa 5. júna 2008 navrhol žalovaný žalobkyňu uzavretie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte. Dňa 6. júna 2008 navrhol žalovaný zriadenie/prehodnotenie debetného limitu. Od 6. júna 2008 bol žalovanému povolený/prehodnotený debetný limit vo výške 28.000 Sk. Od 1. júla 2009 bol žalovanému povolený/prehodnotený debetný limit vo výške 1.160 eur. Dňa 11. januára 2011 žalobkyňa oznámila žalovanému, že na jeho účte je vykazovaný debetný zostatok vo výške 1.449,65 eur, odstúpila od príslušnej zmluvy o účte a vyzvala žalovaného na úhradu debetného zostatku. Žalovaná pohľadávka 1.931,87 eur pozostávala z istiny 1.466.14 eur, sankčného úroku z omeškania 465,73 eur a úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy istiny. Na podporu svojich skutkových tvrdení žalobkyňa predložila výpis z účtu žalovaného č. 1 za obdobie 1.1.2011 - 19.1.2011, výpis č. 2 za obdobie 1.7.2010 - 31.12.2010, výpis č. 1 za obdobie 1.1.2010 - 30.6.2010.

Žalobkyňa bola uznesením č. k. 10C/8/2013-36 (zo 17.1.2013) vyzvaná na doplnenie žaloby o opísanie rozhodujúcich skutočností, t. j. najmä čo bolo predmetom zmluvy, odkedy a za akých podmienok

bol žalovanému poskytnutý debetný limit, na akom účte bolo povolené čerpanie debetného limitu, kedy žalovaný čerpal sumu 1.466,14 eur (uviedenie konkrétnych dní a výšky čerpania peňažných prostriedkov), resp. či žalovaný priebežne splácal čerpané peňažné prostriedky, atď. Žalobkyňa oznámila, že žalovaný porušil Zmluvu a VOP tým, že jeho účet dosiahol debetný zostatok, ktorý nadobudol charakter nepovoleného debetu. Žalovaný mal na účte debetný zostatok vo výške 1.206,46 eur, napriek tomu, že sa zaviazal neprekročiť limit povoleného prečerpania, ktorý mal schválený vo výške 1.160,- eur, preto ho žalobkyňa vyzvala na doplnenie zostatku na jeho účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku. Žalovaný tento zostatok nedoplnil, preto žalobkyňa odstúpila od Zmluvy. Nevyrovnanú výšku debetného zostatku žalovaného vyrovnala žalobkyňa vo výške 1.466,14 eur, keď pôvodná suma bola navýšená o ďalšie položky stanovené v Zmluve a Sadzobníku poplatkov. Sankčný poplatok (zmluvná pokuta) bol vypočítaný podľa časti D) Depozitné produkty - povolené prečerpanie na osobnom účte, bodu 1.D.5. Sadzobníka poplatkov žalobkyne. Výzvou (z 11.3.2013) bola žalobkyňa opätovne vyzvaná na doplnenie opisu skutkových okolností, teda uvedenie sumy povoleného prečerpania debetného limitu a sumy nepovoleného prečerpania debetného limitu, konkrétneho dôvodu odstúpenia od zmluvy, resp. špecifikácie a presného spôsobu výpočtu žalovanej sumy, nielen výstupu z počítačového systému a tiež predloženia dokladu o doručení odstúpenia od Zmluvy z 11. januára 2011. Túto výzvu poslal súd prvého stupňa žalobkyni i druhýkrát (16.4.2013), vzhľadom na nereagovanie žalobkyne na ňu. V odpovedi na ňu (14.5.2013) žalobkyňa uviedla, že nedovolený debetný zostatok k 31.12.2010 predstavoval sumu vo výške 289,65 eur (spolu debet 1.449,65 eur). Žalobkyňa mala odstúpiť od Zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok - prekročenia limitu povoleného prečerpania. Sumu vo výške 1.466,14 eur využil žalovaný na vlastnú potrebu - výbery z účtu, transakcie + poplatky za vedenie účtu). K vyrovnaniu nevyrovnanej výšky debetného zostatku došlo zo strany žalobkyne, ktorá suma (1.466,14 eur) je vyjadrená vo výpise z účtu žalovaného pod položkou „vyrovnanie zostatku zatv. účtu“. Zopakovala spôsob výpočtu zmluvnej pokuty. Žalobkyňa sa nezúčastnila žiadneho z nariadených pojednávaní, žalovaný sa zúčastnil jedného, na ktorom vypovedal, pričom za nesporné bolo možné považovať, že účastníci uzavreli Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb dňa 13. apríla 2007, Zmluvu o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte dňa 5. júna 2007 a že žalovanému bol poskytnutý debetný limit od 6. júna 2008 (28.000 Sk) a ďalší od 1. júla 2009 (1.160 eur).

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ktoré navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Podľa ods. 4 súd je povinný okrem vecí podľa ods. 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 205a O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ods. 2 ustanovenie ods. 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia je zrejmé, že navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie

súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkmi v opačnom procesnom postavení, než je účastník, ktorý nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom je zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých alebo z vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne aj iné, než navrhnuté a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V tomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Žalobkyňa v žalobnom návrhu, ani na opakované výzvy a ani v priebehu súdneho konania nešpecifikovala a nekonkretizovala žalovanú pohľadávku spôsobom, ktorý by bolo možné považovať za spôsob jasný, zrozumiteľný a určitý. Nebolo úlohou a povinnosťou súdu prvého stupňa z predložených bankových výpisov z účtu vyvodzovať, z čoho pozostáva žalovaná istina a ako sa žalobkyňa k predloženému vyčísleniu žalovanej pohľadávky dopracovala. Naopak, bolo úlohou žalobkyne presne vymedziť a určiť sumy, čerpaním ktorých došlo k prečerpaniu limitu povoleného prečerpania na bankovom účte žalovaného a tak k podstatnému porušeniu zmluvných podmienok z jeho strany, v dôsledku ktorého došlo k odstúpeniu od Zmluvy žalobkyňou. Bolo povinnosťou žalobkyne predniesť skutočnosti, od preukázania ktorých záviselo uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyňi žalovanú pohľadávku. V odvolacom konaní žalobkyňa prakticky zopakovala tvrdenia obsiahnuté v jej písomných podaniach predložených súdu prvého stupňa. Za dôkaz preukazujúci ňou (žalobkyňou) tvrdené skutočnosti označila rovnako výpisy z účtu žalovaného, keď žalovanú pohľadávku nemali predstavovať len poplatky banky, ale aj sumy, ktoré žalovaný sám z účtu vyberal, prípadne poukazyval na iný účet, ako aj splátky úveru žalovaného.

Žalobkyňa si napriek trojnásobnej výzve (raz formou uznesenia, dvakrát formou písomnej výzvy) súdu prvého stupňa svoju dôkaznú povinnosť nespĺnila a žiadneho z nariadených pojednávaní, na ktorom by mohla bližšie špecifikovať žalovanú pohľadávku ústne, sa nezúčastnila (keď vždy požiadala o jeho konanie v neprítomnosti). Ak potom za takejto dôkaznej situácie súd prvého stupňa rozhodol tak, že žalobu žalobkyne zamietol pre neunesenie dôkazného bremena, rozhodol správne po vecnej i právnej stránke a odvolací súd mohol takýto jeho rozsudok len potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Správnym bolo potom i rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení poriadkovej pokuty žalovanému za neospravedlnenú neúčasť na pojednávaní nariadenom na 18. 7. 2013. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil a to ani dodatočne. Po prevzatí výzvy na hodnoverné zdokladovanie svojej neúčasti na ňom oznámil (5. 8. 2013), že sa nemohol zúčastniť zo zdravotných dôvodov a uvedené zdokladuje v lehote 10 dní z dôvodu dovolenkového obdobia. Žalovaný tak neučinil, a preto mu bola uložená poriadková pokuta vo výške 100,- eur, ktorá suma bola primeraná stupňu závažnosti sťaženia postupu konania. Nemožno prisvedčiť argumentácii žalovaného, že svojím nedostavením sa na prvé nariadené pojednávanie v prejednávanej veci nespôsobil zmarenie termínu pojednávania, keď súd mal splnené podmienky, aby konal v jeho neprítomnosti, resp. že ani žalobkyňa (či jej splnomocnenkyňa) sa nariadeného pojednávania nezúčastnila. Do času nariadenia pojednávania majúceho sa konať 18.7.2013 podal žalovaný k veci len vyjadrenie z 31.5.2013, v ktorom uviedol, že uznáva svoju pohľadávku, rád by svoj dlh vyrovnal, avšak momentálne je nezamestnaný a príležitostné príjmy mu stačia iba na pokrytie nutných životných potrieb. V podaní nepožiadal súd o prejednanie veci bez jeho osobnej prítomnosti na pojednávaní. Predvolanie na pojednávanie prevzal 20.6.2013 a žalobkyňa 24.6.2013. Táto (žalobkyňa) podaním z 25.6.2013 ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní a požiadala o prejednanie veci v neprítomnosti s prihladnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy. Súd tak mal splnené podmienky na vykonanie pojednávania len v neprítomnosti žalobkyne, nie žalovaného. Žalovaný vyjadril súhlas na vykonanie pojednávania v jeho neprítomnosti nariadeného až na termín 24.9.2013. Ak sa teda žalovaný nezúčastnil bez riadneho ospravedlnenia pojednávania nariadeného na termín 18.7.2013 a svoju neúčasť neospravedlnil ani dodatočne, zmaril tým jeho vykonanie a súd prvého stupňa mu uložil poriadkovú pokutu dôvodne. Odvolací súd preto i toto rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal, vzhľadom na to, že tento si žiadne nevyčísil a ani mu zo spisu žiadne nevyplývajú.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.